

BIBLIOTECA ŞCOLARULUI

Vasile ALECSANDRI

DRIDRI

LITERA

biblioteca școlarului

Vasile
ALECSANDRI

DRIDRI

Litera
INTERNAȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

APRECIERI

Alecsandri poate rezista victorios lecturii atunci c`nd =tim s[ alegem din opera lui ceea ce a dat mai spontan, mai puternic =i mai complet, ]n armonie cu versurile-i clasice. }n primul r`nd trebuie s[punem comediile lui. +i, mai presus de ele, minunata lui proz[, a=a de luminoas[=i de fin[. Impresiile lui de c[l[torie a= putea zice c[sunt pagini necunoscute, pentru c[moda vrea s[asocieze numai versuri la numele lui Alecsandri,]ns[cine le descoper[intr[ ]n ele cu surprindere =i cu uimire, ca]ntr-un vechi palat]nc`nt[tor.

Mihail SADOVEANU, *M[rturisiri*, Editura pentru literatur[=i art[, Bucure=ti, 1960, p. 158.

+i]n *Dridri*, roman abia]nceput, notabil este stilul de epoc[.

George C{LINESCU, *Istoria literaturi rom`ne de la origini p`n[ ]n prezent*. Edi\ia a II-a, rev[zut[=i ad[ugit[. Editura Minerva, Bucure=ti, 1986, p. 318.

Un loc aparte]n crea\ia de proz[a lui Alecsandri ocup[ ]nceputul de roman *Dridri* (scris]n 1869, publicat]n 1873) =i nuvela *Marg[rita* (scris[ ]n 1870, public`nd din ea numai un mic episod ]n 1880). Cea din urm[ este o nuvel[ plin[ de cli=ee =i lipsit[ de vreo ]nsemn[tate deosebit[, de=i ofer[ c`teva descrieri de natur[izbutite =i, la un moment dat, o critic[a monahismului, destul de ascu\it[. Te]ntrebi ce a putut determina pe scriitor s[creeze aceast[nuvel[, pe care niciodat[nu arat[a inten\iona s[o publice, cum de a p[r[sit el stilul obi=nuit al prozei sale cu caracter subiectiv — =i totu=i at`t de obiectiv — ]n care izbutea at`t de bine, abord`nd modalit[\i literare desuete, pe care el]nsu=i de mult le p[r[sise, =i dac[nu cumva nepublicarea ei nu se datoreaz[con=tiin\ei sale c[nu reu=ise, deci unei exigen\e literare

mai presus dec`t ]n genere i se presupune. *Dridri*, ]n schimb, de=i ne]ncheiat =i de=i prezint[ ]n ceea ce ofer[, ]ndeosebi ]n prima parte, o serie de sl[biciuni, aduce c`teva lucruri foarte interesante. }n primul r`nd, ]n cel dint`i capitol, imagini din lumea teatrelor pariziene]n perioada din jurul anului 1848, prozatorul nostru, de=i nu se eliberase cu totul de cli=ee, izbutind o]nf[\i=are vie, un dialog plin de verv[, uneori cu replici de un sc`nteietor =i rafinat spirit, dovedind capacitatea de a ]nregistra am[nunte caracteristice de teatru. Mult mai interesant este totu=i cel de al doilea capitol. }nf[\i=`nd un epilog al mi=c[rii revolu\ionare din Moldova de la 1848, Alecsandri surprinde cu mult[luciditate, cu mult[for\[de observa\ie =i spirit critic o serie de aspecte ale evenimentelor din acest moment, sesiz`nd mai cu seam[ nep[sarea boierimii fa\[ de aceste evenimente. Pe de alt[ parte, capitolul m[rturise=te o ]nsemnat[ evolu\ie a scriitorului pe linia ad`ncirii realismului...

G. C. NICOLESCU, *Proza lui Alecsandri*. — }n cartea: A l e c s a n d r i, *Proz[*. Editura pentru literatur[, Bucure=ti, 1966, p. XVII—XVIII.

Delicioas[e proza narativ[— =i proza]n genere — a lui Alecsandri. Indiferent de specii: nuvele, coresponden\[, aceast[proz[e scris[alert, spiritual, cu verv[, consolidat[prin scene vii, unele dialogate. }n prozele de imagina\ie nu partea epic[, senza\ional[, roman\ioas[, re\ine aten\ia, ci pictura de medii, peisaje, interioare. Cu at`t mai mult, rememor[rile de c[l[torie, relat[rile cu caracter autobiogarfic de orice fel ]nc`nt[, prin variate descrieri, prin portretiz[rii, prin reproducerea unor discu\ii sau conversa\ii interesante, prin istorisiri de felurite p[\anii. Av`nd ]nn[scut darul moldovenesc de a povesti, prozatorul-poet =tie tot at`t de bine s[zugr[veasc[. Priveli=tile din Balta Alb[, de exemplu, nu se mai uit[: „Pe marginea unei b[l\i z[rii deodat[un soi de t`rg ce nu era t`rg, un soi de b`lci ce nu era b`lci; o adun[tur[extraordinar[, o]n=iruire neregulat[de corturi, de c[su\e de sc`nduri, de vizunii, f[cute ]n rogojini, de bra=ovence, de cai, de boi, de oameni care ]nformau de departe una din priveli=tile cele mai originale de pe fa\a p[m`ntului“. }n proza de idei o preocupare constant[e ap[rarea limbii, manifest[rile contrare spiritului ei,]ndeosebi „pumnismul“, fiind ironizate caustic.

Dumitru MICU, *Scurt[istorie a literaturii rom`ne*, I. Editura Iriana, Bucure=ti, 1944, p. 201.